

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRĂILA-SECȚIA PENALA

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 02 iulie 2019

Completul compus din:

Președinte: -----, judecător

Judecător : -----

Grefier -----

**Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila a fost reprezentat de
procuror ----**

Pe rol fiind soluționarea contestației formulată de contestatorul-condamnat ----
- împotriva sentinței penale nr. -----, pronunțată de Judecătoria Brăila în dosarul nr.
-----/196/2019.

La apelul nominal făcut în ședința publică **au răspuns** contestatorul-condamnat
----- personal în stare de deținere și asistat de avocat ----- în substituie pentru
apărătorul desemnat din oficiu-----, în baza delegației pentru asistență judiciară
obligatorie nr. ----- emisă de Baroul Brăila, depusă la dosar -fila 9.

S-a expus referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, precizând
președintelui de complet obiectul cauzei, că procedura este legal îndeplinită, cauza a
fost repusă pe rol, s-au comunicat relațiile solicitate Penitenciarului Galați, conform
adresei nr. T/43319/PGGL/27.06.2019, după care;

*Interpelat de instanță, contestatorul-condamnat -----, având cuvântul arată că
își menține contestația formulată.*

Instanța dă citire în ședința publică conținutului adresei înaintate de
Penitenciarul Galați, privind pe condamnat.

*Reprezentantul Ministerului Public apreciază, că în opinia sa s-ar impune
sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile
pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, referitoare la compensarea în cazul cazării
în condiții necorespunzătoare a persoanelor private de libertate, dacă la calcularea
pedepsei efectiv executate se are în vedere și o pedeapsă executată la termen anterior
pedepsei care se execută la acest moment și în privința căreia nu au fost aplicabile
dispozițiile legale referitoare la instituția liberării condiționate.*

*Instanța pune în discuție cererea formulată de Ministerul Public-Parchetul de
pe lângă Tribunalul Brăila de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de
pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.*

*Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea sesizării, considerând
că se impune suspendarea cauzei până la soluționare.*

*Avocat ----- în substituie pentru apărătorul desemnat din oficiu ----- arată că
față de dispozițiile legale se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și
suspendarea cauzei până la soluționare.*

Cu privire la acest aspect, condamnatul ----- arată că el dorește admiterea
contestatiei.

TRIBUNALUL

Deliberând în prezenta cauză, instanța din cadrul Tribunalului Brăila constată că, prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 29.05.2019 sub nr. -----/196/2019, condamnatul ----- a formulat contestație împotriva Sentinței Penale nr. ----- pronunțată de instanța de fond din cadrul Judecătoriei Brăila prin care, în baza prevederilor art. 598 din Codul de Procedură Penală, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executarea pedepsei formulate de către petentul condamnat -----.

În baza prevederilor art. 275 alin. 2 din Codul de Procedură Penală, a fost obligat petentul-condamnat la plata sumei de 100 lei reprezentând cheltuieli judiciare către stat.

În baza prevederilor art. 275 alin. 6 din Codul de Procedură Penală, s-a dispus ca suma de 313 lei reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu, avocat ---- - (delegație pentru asistență judiciară obligatorie nr. -----) să fie avansată din fondul Ministerului Justiției către Baroul Brăila, rămânând în sarcina statului.

Pentru a se pronunța această soluție, instanța de fond din cadrul Judecătoriei Brăila a reținut că, prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Brăila la data de 21.03.2019, sub nr. -----, petentul condamnat ----- a formulat contestație la executarea pedepsei închisorii.

În motivarea cererii sale, petentul a solicitat înlocuirea celor 6 zile considerate ca executate suplimentar, din mandatul de 4 ani și 2 luni închisoare, cu o sumă de bani, pe care o lasă la aprecierea instanței.

La termenul de judecată din data de 20.05.2019, contestatorul a precizat că renunță la solicitarea de a i se acorda o sumă de bani, solicitând doar aplicarea recursului compensatoriu, respectiv deducerea celor 6 zile considerate executate.

Analizând actele aflate la dosarul cauzei, instanța de fond a reținut că, potrivit fișei de antecedente penale a condamnatului -----, s-a observat de către instanța de fond că acesta se află în executarea mandatului de executare nr. ---- al Judecătoriei Galați, respectiv în executarea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare aplicată prin Sentința Penală nr. ---- a Judecătoriei Galați, definitivă prin decizia penală nr. ----- a Curții de Apel Galați.

Prin sentința penală nr. ---- a Judecătoriei Galați s-a dispus condamnarea inculpatului ----- la o pedeapsă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat în formă continuată (două acte materiale), faptă prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. b și d Cod penal, cu aplicarea art. 77 alin. 1 lit. a Cod penal, art. 35 alin. 1 Cod penal, art. 41 alin. 1 Cod penal în referire la art. 43 alin. 5 Cod penal și art. 396 alin. 10 Cod procedură penală (faptă din noaptea de 06/07.02.2018).

În temeiul art. 67 alin. 1 din Codul penal, s-a aplicat inculpatului ----- pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice) și b (dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat) din Codul penal pe o perioadă de 2 (doi) ani după executarea pedepsei închisorii.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal, s-a aplicat inculpatului ----- pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca și pedeapsă complementară.

În temeiul art. 72 al. 1 Cod penal, s-a scăzut din durata pedepsei aplicate, perioada reținerii din data de 01.03.2018 și durata arestului preventiv de la 02.03.2018 la zi.

În temeiul art. 399 al. 1 Cod procedură penală, s-a menținut măsura preventivă a arestării preventive luată față de inculpatul -----.

Prin decizia penală nr. ----- a Curții de Apel Galați au fost respinse ca nefondate apelurile declarate împotriva sentinței penale nr. --- a Judecătoriei Galați.

Potrivit dispozițiilor art. 598 al. 1 Cod procedură penală, contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

- a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă;
- b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare;
- c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;
- d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

Prin decizia nr. 7/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a stabilit că în interpretarea dispozițiilor art. 55 indice 1 din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, «perioada executată efectiv» din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017, cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară.

Raportat la dispozițiile legale mai susmenționate, instanța de fond a constatat că prezenta cerere formulată de condamnatul ----- este nefondată, dat fiind faptul că în prezent se află în executarea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. --- a Judecătoriei Galați, definitivă prin decizia penală nr. ---- a Curții de Apel Galați, fapta ce a format obiectul dosarului nr. ----- fiind comisă în stare de recidivă postexecutorie.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație condamnatul, fără a fi precizate în scris motivele care stau la baza contestației.

Din oficiu, instanța de control judiciar a solicitat relații din partea Penitenciarului Galați care, prin adresa cu nr. T/43319/PGGL/27.06.2019, a comunicat că persoana condamnată a executat pedeapsă privativă de libertate în perioada de referință 24.07.2012-09.12.2015 în temeiul Mandatului de Arestare Preventivă nr. ---- care a fost emis de Judecătoria Galați. Ulterior a fost emis de aceeași instanță Mandatul de Executare a Pedepsei Închisorii nr. 344 în baza Sentinței Penale nr. ---- emisă în dosarul penal nr. ---.

Conform acestor date comunicate de Penitenciarul Galați, în perioada de referință 24.07.2012-09.12.2015, dată la care a fost liberat în termen, condamnatul a executat un nr. de 1139 de zile în condiții necorespunzătoare pentru care i s-ar putea considera ca fiind executate suplimentar un nr. de 222 de zile, potrivit dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor privative de libertate.

În conformitate cu prevederile art. 475 din Codul de Procedură Penală, instanța din cadrul Tribunalului Brăila, deliberând referitor la solicitarea formulată

de Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție referitor la aplicabilitatea sau nu în prezenta cauză a dispozițiilor art. 55¹ alin. 1 din Legea nr. 254/2013, apreciază că această sesizare este admisibilă.

Astfel, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, aspect justificat de faptul că sesizarea aparține unui tribunal investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (contestație), care a constatat, în cursul judecății, existența unei chestiuni de drept a cărei dezlegare nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

Totodată, de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată incidența art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 care, în raport, cu momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 va determina, în speță, existența sau nu a unei perioade care poate sau nu să fie dedusă din durata pedepsei privative de libertate care este executată în prezent, având consecință directă asupra duratei concrete a pedepsei.

În concret, prin dispozițiile art. 55¹ alin. 1 din Legea nr. 254/2013, prevederi legale care au fost introduse prin Legea nr. 167/2017, s-a prevăzut că la calcularea pedepsei executate efectiv se are în vedere, indiferent de regimul de executare a pedepsei, ca măsură compensatorie, și executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare, caz în care, pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, chiar dacă acestea nu sunt consecutive, se consideră executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată. Potrivit prevederilor alin. 8 din aceeași normă legală, perioada pentru care se acordă zile considerate ca executate în compensarea cazării în condiții necorespunzătoare se calculează începând cu 24 iulie 2012.

Se constată, pe de o parte, că acest text legal prevede obligativitatea deducerii a 6 zile pentru fiecare 30 de zile de pedeapsă executată în condiții considerate necorespunzătoare. În schimb, nu se face nicio distincție dacă pedeapsa executată efectiv se referă doar la cea în execuție sau și la alte perioade anterior executate și distincte de pedeapsa care se execută. Sintagma „pedeapsă executată efectiv” nu apare ca fiind de natură să limiteze raționamentul logico-juridic doar la pedeapsă în execuție efectivă în prezent, în concret sfera de cuprindere a acestei instituții apărând că implică toate pedepsele executate efectiv după data de 24.07.2012.

În aplicarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 au fost pronunțate până la acest moment de către Înalta Curte de Casație și Justiție Decizia nr. 8/11.03.2019, prin care a fost admis recursul în interesul legii promovat de către Procurorul General al României, și Decizia nr. 7/26.04.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

Decizia nr. 8/11.03.2019 lămurește o chestiune referitoare la competența instanțelor de soluționare a cererilor având ca obiect aplicarea acestor prevederi legale formulate de către persoanele private de libertate.

În schimb prin Decizia nr. 7/26.04.2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a

statuat că, în interpretarea dispozițiilor art. 551 din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012 - perioada executată efectiv din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă **liberarea condiționată** anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 prin considerarea ca executate suplimentar a zilelor calculate ca executate în considerarea condițiilor de detenție necorespunzătoare.

În cadrul considerentelor acestei decizii s-a reținut că, în cadrul dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013, legiuitorul nu distinge, în acordarea măsurii compensatorii, între persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și persoanele liberate condiționat **și nu limitează aplicarea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013 la persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii la momentul intrării în vigoare a legii menționate** cât și faptul că evoluția procesului legislativ care a condus la adoptarea Legii nr. 169/2017 **relevă, cu claritate, voința legiuitorului de a nu limita aplicarea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013 la persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și de a nu limita acordarea măsurii compensatorii la instituția liberării condiționate, aplicabilă ulterior intrării în vigoare a legii menționate.**

În cadrul acestei decizii s-a mai menționat în mod expres că, raportat la efectele concrete ale acestei recalculări asupra stării de recidivă, revocării sau nu a liberării condiționate și altele asemenea, acestea nu fac obiectul sesizării, motiv pentru care nu s-a pronunțat asupra lor.

În aceste condiții, pentru motivele anterior arătate, avându-se în vedere dispozițiile imperative ale prevederilor art. 476 alin. 1 din Codul de Procedură Penală, **punctul de vedere al instanței de control judiciar din cadrul Tribunalului Brăila este că dispozițiile art. 55¹ alin. 1 din Legea nr. 254/2013 sunt aplicabile și în cazul în care, la calcularea pedepsei efectiv executate se are în vedere și o pedeapsă executată în termen anterior pedepsei care se execută la acest moment și în privința căreia nu au fost aplicabile dispozițiile legale referitoare la instituția liberării condiționate, cât timp norma legală în discuție nu se face nicio distincție dacă sintagma „pedeapsa executată efectiv” se referă doar la cea în execuție sau și la alte perioade anterior executate și distincte de pedeapsa care se execută.**

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E**

Admite cererea formulată de Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

În temeiul dispozițiilor art. 475-art. 476 alin. 1 din Codul de Procedură Penală, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile având ca obiect următoarea chestiune de drept:

- în aplicarea dispozițiilor art. 55¹ alin. 1 din Legea nr. 254/2013, modificată prin Legea nr. 169/2017, referitoare la compensarea în cazul cazării în condiții

necorespunzătoare a persoanelor private de libertate, dacă la calcularea pedepsei efectiv executate se are în vedere și o pedeapsă executată la termen anterior pedepsei care se execută la acest moment și în privința căreia nu au fost aplicabile dispozițiile legale referitoare la instituția liberării condiționate.

În temeiul dispozițiilor art. 476 alin. 2 din Codul de Procedură Penală, dispune suspendarea judecării prezentului dosar până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică azi 02 iulie 2019.

Președinte

Judecător

Grefier

Red/---/tehn/---

5 ex/11.07.2019

Judecător de fond: -----